

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010396
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617010396.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.januára 2019, v trestnej veci proti obžalovanému B. I., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.októbra 2018 sp.zn. 5T/64/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného B. I..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.10.2018 sp.zn. 5T/64/2017 bol obžalovaný B. I. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. na tom skutkom základe, že

v priebehu mesiaca december 2016 do 24.12.2016 v Krompachoch, okres Spišská Nová Ves, v spoločnej domácnosti na ul. R. č. XX opakovane fyzicky napadol svoju družku Z. Y. po čom sa jej vyhrážal, že keď to oznámi na polícii, tak ju, aj jej maloletého syna zabije, pričom po poslednom fyzickom napadnutí obžalovaným, poškodená dňa 24.12.2016 zo spoločnej domácnosti s dieťaťom ušla a oznámila jeho konanie na polícii, pretože také konanie obžalovaného vzbudilo u nej obavu z uskutočnenia vyhrážok.

Za to bol obžalovanému B. I. podľa § 360 ods.2 Tr.zák., za použitia § 37 písm.m/, § 38 ods.2, ods.4 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 /šestnásť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného B. I. nar. XX.X.XXXX v Y., bytom Y., t.č. Y. R. č. XX podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku súd oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č.1Pv 545/16/8810-52 zo dňa 9.6.2017 pre skutok, že:

-v dobe od 9.12.2016 do 24.12.2016 v Krompachoch, okr. Spišská Nová Ves, v spoločnej domácnosti na ul. R. č. XX fyzicky ubližoval maloletému synovi svojej družky F. Y. nar. X.X.XXXX tak, že ho opakovane fyzicky napádal tak, že ho bil rukami, päšťami a kopal do rôznych častí tela, v jednom prípade ho chytil a prehodil cez otvor v stene do susednej nepoužívanej miestnosti a pri poslednom útoku dňa 24.12.2016 asi o 18.00 hod. maloletého kopol do zadnej časti tela a bil po rôznych častiach tela, čím maloletému opakovane spôsoboval drobné poranenia a modriny v oblasti hlavy a iných častí tela, ktoré si nevyžadovali práceneschopnosť a uvedeným konaním spôsoboval maloletému fyzické utrpenie,

kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona,

pretože skutok nie je trestným činom,

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodeného mal. F. Y. nar. X.X.XXXX, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves s nárokom na náhradu škody, na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátor podal odvolanie voči oslobodzujúcej časti rozsudku.

Obžalovaný B. I. taktiež na hlavnom pojednávaní podal odvolanie do viny a trestu vo výroku o oslobodení sa vzdal práva odvolania.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd za nezmenenej dôkaznej situácie opätovne uznal obžalovaného za vinného tak ako v pôvodnom rozsudku a opätovne ho oslobodil zo zločinu podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Okresný súd v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku prihliadol len na závery znaleckých posudkov vykonaných v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní. Zo znaleckého posudku MUDr. Jána K. z odboru zdravotníctva, odvetvia pediatrie a zo znaleckého posudku znalca psychológie vyplynulo, že u maloletého nebol konštatovaný syndróm týraného dieťaťa a neboli preukázané negatívne následky na psychike dieťaťa.

Prokurátor uviedol, že hrubé a násilné správanie sa obžalovaného k dieťaťu bolo v príčinnej súvislosti so skutkom nebezpečného vyhrážania Alžbete Kóňovej. Vyplyva to z obsahu výpovedí menovanej, ktorá uviedla, že obžalovaný dieťa bil takmer každý deň a chlapec mal modriny. Zároveň fyzicky napádal aj ju a vyhrážal sa jej zabitím, ak ho pôjde oznámiť na políciu.

Z fotodokumentácie vykonanej dňa 28.12.2016 podľa názoru prokurátora je nepochybné, že zistené modriny si nemohlo dieťa spôsobiť samé a tieto zodpovedajú údajom matky o opakovaných fyzických útokoch voči dieťaťu. V závere prokurátor po citácii § 208 navrhol, aby krajský súd vyhovel odvolaniu prokurátora a po zrušení oslobodzujúcej časti rozsudku a výroku o treste vec vrátil okresnému súdu a uložil, aby znovu konal a rozhodol.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný B. I. prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že žiaden z vypočutých svedkov v prípravnom konaní a ani na hlavnom pojednávaní nepotvrdil násilné správanie obžalovaného proti obom poškodeným, okrem usvedčujúcej výpovede poškodenej Z. Y..

Poukázal predovšetkým na znalecký posudok znalca z odboru psychológie, z ktorého vyplýva, že poškodená Z. Y. má sklon preháňať a zveličovať. Zároveň poukázal aj na jej sluchový hendikept, kde je typická zvýšená senzitivita na prebiehajúce udalosti.

V závere po citácii jednotlivých výpovedí vykonaných na hlavnom pojednávaní, obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zdôraznil, že tak, ako obžalovaný B. I., aj poškodená Z. Y. pochádzajú zo sociálne slabšieho prostredia, ich osobnosti sú jednoducho štruktúrované a obžalovaný sa nikdy úmyselne nevyhrážal poškodenej.

Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v časti napadnutej obžalovaným zrušil a aby ho spod obžaloby oslobodil.

Na podklade podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora a odvolanie obžalovaného nie sú dôvodné.

V predmetnej trestnej veci Krajský súd v Košiciach už raz rozhodoval, a to uznesením zo dňa 9.8.2018 sp.zn. 7 To/2/2018, keď o odvolaní obžalovaného a prokurátora rozhodol tak, že pôvodný rozsudok

Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T/64/2017 zo dňa 20.12.2017 zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že okresný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného vychádzal nielen z výpovede poškodených a svedkov, ale aj zo záverov znalca z odboru psychológie a znalca z odvetvia zdravotníctva a odboru pediatrie, pričom vyslovil aj právny názor vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/ Tr. zákona.

Krajský súd v Košiciach ďalej vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 7To/2/2018 zo dňa 9.8.2018 vo vzťahu ku skutku, ktorým bol obžalovaný B. I. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania, nemal žiadne výhrady a so zisteniami súdu po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní sa v celom rozsahu stotožnil, ako aj s jeho dôvodmi, na tieto v celom rozsahu poukázal. Z uvedených dôvodov sa krajský súd na ním uvedené právne úvahy opätovne v celom rozsahu odvoláva.

Dôvodom zrušenia vyššie uvedeného rozsudku boli procesné pochybenia, resp. porušenie obžalovacej zásady, vo vzťahu ku ktorým nedostatkom krajský súd vyslovil právny názor, a to: V prípadoch, keď okresný súd obžalovaného oslobodzuje spod obžaloby podľa § 285 Tr. por. je neprípustné akýmkoľvek spôsobom upravovať skutok uvedený v obžalobe a musí byť v rozsudku uvedený v celom rozsahu. Taktiež v oslobodzujúcom výroku, aj keď je podaná obžaloba na jedného obžalovaného, nemožno vynechať jeho meno, dátum narodenia, miesto narodenia, bydlisko a iné skutočnosti konkretizujúce jeho osobu, taktiež musí byť uvedená spisová značka obžaloby, dátum jej podania a jeho právna kvalifikácia.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd vo svojom rozsudku sp. zn.5T/64/2018 zo dňa 12.10.2018 pri hodnotení dôkazov a pri rozhodovaní o vine správne vychádzal nielen z výpovede poškodených a svedkov, a nielen zo záverov znalca z odboru psychológie PhDr. Ľubici Pokrievkovej. Tieto dôkazy a predovšetkým výpoveď poškodenej Z. Y. obžalovaného B. I. zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák.jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú.

Tak, ako krajský súd už konštatoval vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení sp.zn. 7 To/2/2018 zo dňa 9.8.2018, aj v tomto uznesení zdôrazňuje, že pod pojmom týranie podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr.zák. treba rozumieť také konanie páchatel'a, ktoré sa vyznačuje zlým nakladaním buď s blízkou osobou, alebo i inou osobou, s ktorou páchatel' žije v spoločnom dome, či byte a súčasne sa vyznačuje i určitou mierou trvalosti a dosahuje takú intenzitu, aby bolo spôsobilé vyvolať stav, ktorý pociťuje postihnutá osoba ako ťažké príkorie, resp. psychické alebo i fyzické útrapy.

V predmetnej trestnej veci, ako už bolo konštatované, ani podľa názoru krajského súdu nedošlo konaním obžalovaného B. I. popísaného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, nedošlo k takému zlému zaobchádzaniu s poškodenými, ktorým by bol preukázaný hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti.

Vyšší stupeň hrubosti a necitlivosti vyplýva len z výpovede poškodenej Z. Y..

V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov, či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený.

Podľa názoru krajského súdu, po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov neboli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaného skutku, a teda nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedený v obžalobe.

V súvislosti s „dôkaznou núdzou“, aká sa vyskytla aj v posudzovanom prípade, krajský súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods.4 Tr.por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov,

ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Navyše v žalovanom skutku je uvedená len všeobecná konštatácia: „v dobe od 9.12.2016 do 24.12.2016 v Krompachoch, okr. Spišská Nová Ves, v spoločnej domácnosti na ul. R. č. XX fyzicky ubližoval maloletému synovi svojej družky F. Y. nar. X.X.XXXX tak, že ho opakovane fyzicky napádal tak, že ho bil rukami, päšťami a kopal do rôznych častí tela, v jednom prípade ho chytil a prehodil cez otvor v stene do susednej nepoužívanej miestnosti a pri poslednom útoku dňa 24.12.2016 asi o 18.00 hod. maloletého kopol do zadnej časti tela a bil po rôznych častiach tela, čím maloletému opakovane spôsoboval drobné poranenia a modriny v oblasti hlavy a iných častí tela, ktoré si nevyžadovali práceneschopnosť a uvedeným konaním spôsoboval maloletému fyzické utrpenie“.

Toto konanie navyše nespĺňa ani určitú mieru trvalosti, sústavnosti a predovšetkým vykonaným dokazovaním neboli zabezpečené také nespochybniteľné dôkazy, ktoré by túto sústavnosť a trvalosť potvrdzovali, či už v podobe psychických, resp. fyzických útrap. Uvedené je v zjavnom rozpore s objektívnou stránkou zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorá spočíva v dokonaní útokov, ktoré spôsobili či už fyzické alebo psychické následky poškodeným. Teda že by došlo k dokonaniu a nie k ohrozeniu chráneného záujmu Trestným zákonom (t.j. ochrana určitej kategórie osôb pred domácim násilím).

Krajský súd si je vedomý, že dokazovanie pri tzv. „domácom násilí“ je značne sťažené tým, že je v podstate „skryté“, prebieha v domácnosti, kde medzi blízkymi osobami existujú určité citové väzby, ktoré sa dlhšie obdobie vytvárajú v rámci rodiny. Na druhej strane je však potrebné zdôrazniť, že o protiprávnom konaní páchatelia musia existovať okrem výpovedí poškodených aj iné nezávislé dôkazy, ktoré dokazujú skutočnosť bez akýchkoľvek pochybností preukazujú.

Takýmito dôkazmi sú napríklad viaceré lekárske správy minimálne o jednodňovom ošetrení, oznámenia o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, fotografie o zraneniach, výpovede nezaujatých svedkov (susedov, učiteľov, sociálnych kurátoriek), ale aj napríklad iných rodinných príslušníkov, ktorí majú nenarušený vzťah, či už k obžalovanému, alebo poškodeným.

Ďalším hodnoverným dôkazom je znalecký posudok z odboru psychológie, ktorý by konštatoval rozvinutie syndrómov CAN a X., práve v dôsledku protiprávneho konania obžalovaného.

Okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v potrebnom rozsahu, dôkazy jak jednotlivo, tak aj vo vzájomnom súhrne správne vyhodnotil a dospel tak k úplným skutkovým, ako aj právnym záverom.

Po preskúmaní obsahu jednotlivých dôkazov, ako aj dôvodov, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie a kde v súlade s ustanovením § 168 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, ktoré za pochybné a akými hodnotiacimi závermi sa riadil, aj krajský súd pri hodnotení týchto dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v zmysle zásady „in dubio pro reo“ je v celom rozsahu namieste.

Krajský súd vzhľadom na vecnú správnosť dôvodov okresného súdu si tieto v podrobnostiach v celom rozsahu osvojuje a na ne poukazuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.